

nenorociților, Bolintinénu fu aședat în acel ospiciu, unde nu i-a lipsit nimica dintr'o îngrijire perfectă până la capetul vieței, anul 1873 luna August.

Acolo i s'a aședat și biblioteca sa 1) spre mângâere în orele mai senine.

Tristă i-a fost viața și plină de suferințe, dar' tristă și înmormântarea. Corpu'i rece adusă de la Pantelimon și depusă în biserica St. George nouă în București, vizitat de prea puțini, fu a doua și redicat de rude și dusă spre înmormântare ca un simplu muritor la Bolintin, locul nașterii, însoțit până la bariera Cotroceni numai de șese jună, din care parte abia'lă cunoscuse. Abandonat încă în viață, fu abandonat și la mórte. Acésta i-a fost resplata pentru marile lui silințe, pentru neîntrerupta'i ocupațiune pe calea luminărei naționale. Dar' acésta e resplata lumei! — „In lume a fost, între ai săi a viețuit și ai săi nu 'lă aș cunoscut!“

Bolintinénu este, după cum am șisă deja,

---

1) Biblioteca lui Bolintinénu, după mărturia D-lui Zanne, a rămasă după mórtea lui în posesiunea Eforiei spitalelor, ca oferită din partea sa pentru îngrijirea ilustrului poetă în ultimul timpă.